

Kun paa et enkelt Punkt bryder man noget med de Principper, som indeholdes i Loven af 1902, nemlig med Hensyn til Tilskud til Svineavl, og det er kun under Forudsætning af, at Svineslagterierne i større Omfang end nu tage sig af den Opgave og i højere Grad end nu yde økonomisk Støtte dertil.

Vi vide alle, at den højtærede Landbrugsminister ser meget mørkt paa den finansielle Situation, vi vide, at han har udtalt, at vi have naaet Kassens Bund og befinde os i en saadan økonomisk Situation, at en Privatmand under tilsvarende Forhold vilde blive umyndiggjort. Det er muligvis under Indtryk heraf og under Frygten for, at Staten skal spille Bankerot, at den højtærede Landbrugsminister iler til for med sine Skillinger at forsøge at afbøde den truende Katastrofe. Der er andre, som ikke se slet saa mørkt paa Forholdene, men vel mene, at der er Grund til at spare, og til dem hører jeg. Men vi mene rigtignok, at naar der skal spares, skal der være Metode i Sparsommeligheden, saa skal den gennemføres, ikke som en isoleret Foranstaltning overfor Landbrugsbevillinger alene, men saa skal den samtidig gennemføres paa andre Omraader. Kort sagt, vi ønske en samlet Overvejelse af hele dette Forhold. Jeg har ved Finanslovens anden Behandling tilladt mig at udtale mig om denne Sag. Ogsaa indenfor Finansudvalget have vi nemlig haft Øje for enkelte Bevillinger paa Landbrugets Omraade, som mulig kunde spares, men Finansudvalget var enigt om ikke at foreslaa Ændringsforslag til Besparelse paa disse Poster, fordi der nu var nedsat en Besparelseskommission, der særligt skulde tage sig af disse Spørgsmaal, og saa mente vi, at det var naturligt, at den ogsaa tog sig af disse Bevillinger, saa at der kom en samlet Overvejelse i Gang. Jeg advarede den Gang mod en isoleret Foranstaltning, men udtalte min Beredvilighed til at arbejde for en Besparelse ogsaa paa dette Omraade, naar vi fik en samlet Overvejelse. Og det glæder mig af den Betænkning, Udvalget har afgivet til Landbrugsministeren, at se, at nogle Medlemmer have sluttet sig til denne Opfattelse. Jeg tror, den deles af det store Flertal af Landmænd. Men jeg kan ikke vide, om den deles af et Flertal i dette Ting, og hvis det ikke skulde være Tilfældet, vil jeg selvfølgelig være med til at arbejde hen til, at Reduktionerne foretages paa de Omraader, hvor de gøre mindst Skade.

Skulde jeg blandt de Omraader, der i

Forslaget ere udpegede til Nedsættelse, udpege nogle, hvor jeg mener, en Nedsættelse vil gøre mindst Skade i Øjeblikket, vil jeg nævne Hesteavlsforeningerne og Hingsteskuerne og Tyreskuerne. Muligvis kan der ogsaa foretages en Reduktion i Bevillingen til Svineavl, forudsat at Svineslagterierne i stærkere Grad end nu træde støttende til. Derimod vil jeg meget advare mod at nedsætte Tilskuddene til de lokale Dyrskuer fra Halvdelen til en Trediedel, og det navnlig af den Grund, at man derved vilde forrykke den Ligestilling, der nu er tilvejebragt i Fordelingen af de Statstilskud, de landøkonomiske Foreninger faa til Husdyravlen og til Planteavl.

I mange Aar var Forholdet jo det, at naar der anvendtes et Beløb til Husdyravlens Fremme, navnlig til Præmier til Dyrskuerne, fik de Halvdelen refunderet af Statskassen, medens de, naar de anvendte et Beløb til Fremme af Planteavl, intet Tilskud fik af Staten. Dette Forhold bidrog naturligt til, at de landøkonomiske Foreninger i høj Grad kastede sig over de Opgaver, der hørte under Husdyrbruget, og forsømte dem, der hørte under Plantebruget. At dette var uheldigt, havde jeg ret tidligt Øje for, og jeg skal minde om, at jeg i 1903 ved Finanslovens anden Behandling foreslog at bevilge 20,000 Kr. aarlig til Planteavlens Fremme, der dog kun skulde ydes Foreningerne paa den Betingelse, at de selv anvendte et tilsvarende Beløb til samme Formaal. Dette Ændringsforslag blev der taget Hensyn til, for saa vidt Landbrugsministeren ved tredje Behandling foreslog at anvende 15,000 Kr. til Planteavlens Fremme. Beløbet er senere vokset, vi naaede nogle Aar efter 50,000 Kr. og for et Par Aar siden 100,000 Kr., og i Fjor naaede vi endelig dertil, at Bevillingen blev given kalkulatorisk, saa at Foreningerne i alle Tilfælde kunde regne med, at de fra Statskassen fik et lige saa stort Beløb som det, de selv ydede. Jeg vil meget anbefale, at den Ligestilling, der nu er tilvejebragt, bliver opretholdt, for hvis vi nu skulle ind paa, at naar de landøkonomiske Foreninger anvende et Beløb til Planteavlens Fremme, faa de Halvdelen refunderet, men anvende de det til Husdyravlens Fremme, faa de kun en Trediedel, frygter jeg for, at man vil, om jeg saa maa sige, komme til at køre i den anden Vejgrøft. Jeg vilde gerne have, at Foreningerne skulde være frit stillede med Hensyn til, hvor de ville anvende deres Midler.